

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 316-1913)

Originalt emne

Arbejde adler

Foreninger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 4. september 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 11. september 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 4. september 1913 - side 22

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 316-1913)

Andragende fra Foreningen "Arbejdet adler" om et Aarsbidrag fra Kommunen.

Formanden foreslog at henvise Andragendet til Budgetbehandlingen.

P. Jensen mente, at hvis "Arbejdet adler"s Bestræbelser gik ud paa at underholde Folk nogle Dage, til de kunde faa Arbejde i Aarhus, vilde der aabnes Udsigt til, at Folk søgte til Aarhus og gik i Vejen for Byens egne arbejdssøgende. Sagen hængte iøvrigt sammen med et andet Spørgsmaal, som Lovgivningsmagten burde tage sig af, nemlig det at Landkommunerne solgte deres Fattiggaarde og betalte Byerne for at tage sig af deres fattige, medens de samtidig klagede over Mangel paa Arbejdskraft. Det forekom Taleren, at der var noget galt i, at man paa Landet klagede over Mangel paa Arbejdskraft, naar man selv jog de fattige til Byerne. "Arbejdet adler" var sikkert human tænkt, men det vilde være uheldigt, om Foreningen skulde trække Folk fra Landet ind til Byen, saaledes at de kom til

at gaa dennes egen arbejdsløse i Vejen.

Andragendet henvistes til Budgetbehandlingen.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. september 1913 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 316-1913)

Skrivelse fra Fattigudvalget angaaende Bestemmelserne i Lor Nr. 124 af 29. April d. A. om Understøttelse til Børn af Enker.

Formanden meddelte, at han havde anmodet Fattigudvalget om en Erklæring om Enkelovens Udførelse.

P. Jensen oplyste, at Enkeloven skulde træde i Kraft til 1. Januar 1914, og at Ministeriet ifølge Loven skulde fastsætte nærmere Forskrifter angaaende formen for Skemaer til Begæring om Understøttelse samt om Regnskabsførelsen. Da disse Forskrifter imidlertid endnu ikke var kommet, vilde det maaske være muligt at se Tiden lidt an. Antagelig maatte der vel nedsættes et Udvalg til at forberede Sagen og komme med Forslag til Byraadet om Ordninger. Om at henlægge Lovens Udførelse til Fattigudvalget kunde der næppe være Tale, hvorimod dette Udvalg maaske vilde kunde bistaa ved Oplysningsarbejdet og Regnskabsførelsen. Det i Lovens § 9 omtalte Tilsyn med Bidragenes Anvendelse, mente Fattigudvalget det bedst at overdrage til en af Byens Kvindeforeninger. Bidragene kunde formentlig udbetales gennem Kæmnerkassen efter Anvisning af Udvalget. Taleren vilde anse det for heldigt, om Kommunens Administration kunde ændres saakdes, at der blev et særligt Kontor for al offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger. Det var meget uheldigt, at Enkeloven ikke hjalp de fattigste Enker. En Enke med 4 Børn vilde ialt faa 340 Kr., men da hun selvfølgelig ikke kunde tjene synderligt, hvis Børnene skulde passes, fik hun i Vikeligheden alt for lidt at leve af. Enkeloven trængte derfor til at forandres. I denne Forbindelse vilde Taleren gerne nævne den Vanrøgt, Landbostanden udviste mod deres fattige. Byerne oversvømmedes af fattige fra Landet, Landboerne burde søge at faa deres Forsørgelsesvæsen i Orden som i Byerne.

Harald Jensen kunde slutte sig til Tanken om at oprette et særligt Kontor for Administrationen af Lovene om offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkning. Antallet paa

disse Love samt deres Betydning og Omfang var nu vokset saa stærkt, at det vilde være rigtigt at foretage en Deling. At nedsætte et særligt Udvalg for Administrationen af disse Love vilde dog næppe være heldigt, da de i mere eller mindre Grad alligevel hængte sammen med Administrationen af det egentlige Fattig væsen. Det bedste vilde derfor maaske være, at Fattigudvalget kom til at bestaa af 5 Medlemmer, og at det delte sig i 2 Afdelinger, maaske med fælles Formand, saaledes at den ene Afdeling fik med det egentlige Fattigvæsen at gøre, den anden med de andre Love. Kontoret for disse maatte saa bort fra Fattiggaarden. Det havde interesseret Taleren meget at høre, at Hr. P. Jensen var utilfreds med Enkeloven. Forhaabentlig vilde Hr. P. Jensen saa anvende sin Indflydelse i sit Parti, saaledes at dette, der havde søgt at hindre Loven det mest mulige, snart vilde gaa med til at gøre den bedre:

Jakob Jensen havde glædet sig meget over at høre Hr. P. Jensens Udtalelser om Enkeloven. Naar man kunde høre saadanne Udtalelser fra Højre, gik man forhaabentlig en ny Tid i Møde for dem, der trængte mest til Hjælp. Taleren var enig i, at Administrationen af Lovene om offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger burde skilles det mest mulige fra Fattigvæsenet og kunde tænke sig den henlagt under Udvalget for Alderdomsunderstøttelse. Det vilde sikkert være heldigt at nedsætte et Udvalg til at komme med Forslag om, hvorledes hele Spørgsmaalet skulde ordnes, og dette Udvalg kunde passende komme til at bestaa af Fattigudvalget og Udvalget for Alderdomsunderstøttelse.

Samuelson haabede, at Hr. P. Jensen vilde gøre sin Indflydelse gældende hos sit Parti, saaledes at dette snart gik med til en Revision af Enkeloven. Taleren var stærkt stemt for at faa Administrationen af Lovene om offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger fjernet fra Fattigvæsenet.

Formanden foreslog at udsætte Sagen og anmodede Medlemmerne om til næste Møde at komme med Forslag om Udvalgets Sammensætning.

Udsattes.

